

Hjelp jeg er gravid!

TEKST

Eilert Ringdal

PUBLISERT 1. april 2004

Jeg har søkt jobb i en annen del av landet, fordi vi vil flytte tilbake til hjemstedet. Nå skal jeg ha et telefonintervju med min mulige fremtidige arbeidsgiver. I søknaden oppga jeg ikke at jeg nettopp var blitt gravid og har termin en måneds tid etter at det er aktuelt å begynne i den nye jobben. Mannen min skal ta halvparten av barnepermisjonen, så jeg skal uansett være tilbake i jobb i september. Er jeg pliktig til å fortelle at jeg er gravid nå – eller kan jeg vente til jeg begynner i jobben?

Hilsen M. Age Stor

Juridisk er du ikke pliktig til å oppgi at du er gravid nå. Om det er særlig lurt av deg å unnlate å si du er gravid er et viktigere spørsmål. Dersom du ikke sier ifra, er det vanskelig å hindre at arbeidsgiver føler seg litt «lurt» – og da kan det bli utrivelig i den nye jobben. Jeg anbefaler derfor at du i løpet av intervjuet sier i fra at du er gravid. Men vent gjerne til litt ute i intervjuet, slik at du først og fremst har fått etablert et godt inntrykk av deg som yrkesperson før du tar opp graviditeten. Straks du sier ifra om at du er gravid, si også at du har tenkt gjennom hvordan dette kan tilpasses jobben, dersom du skulle få tilbud om jobb hos dem. Fremhev gjerne at du er så sprek at du godt kan tenke deg å jobbe nært opp til terminen, slik du sier til meg. Siden du har termin i mai, vil jo mye av din tid i permisjon være i sommerferieperioden, og du har uansett tenkt å være tilbake i jobb i september. Det vil vel heller ikke skade ditt kandidatur å nevne at dere lenge har tenkt å flytte tilbake til hjemstedet, og når nå denne jobben ble ledig, så tenkte du at dette kanskje var tidspunktet for å realisere planene. Dette er jo en måte å signalisere at du har planer om å være en stabil ansatt.

Undersøkelser skal visstnok vise at kvinner med små barn vanligvis er mer stabile ansatte enn andre grupper. Selv om en ikke belærer en arbeidsgiver med slike opplysninger, så kan det vel være greit at en som gravid er klar over at en har mye å tilby som en arbeidsgiver bør være interessert i. Jeg har ofte blitt forbauset over hvor konstruktive en del arbeidsgivere er når gravide søker jobber. En ryddig opptreden i intervjuet og fleksibel holdning fra psykologen til hvordan dette skal gjennomføres har som regel ført til et resultat som alle parter er fornøyd med. Det er et tankekors at det alltid er kvinnene som stiller spørsmål tilknyttet graviditet og søknad på jobber. Jeg kan ikke huske å ha fått tilsvarende spørsmål fra menn som planlegger en lengre permisjon for å passe barn.

Eilert Ringdal

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 4, 2004, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingsjef i Psykologforeningen